2026Z25326

(ingezonden 17 november 2026)

Vragen van het lid Westerveld (PRO) aan de minister van Langdurige Zorg, Jeugd en Sport en de staatssecretaris van Justitie en Veiligheid over het ontbreken van sluitend toezicht op plaatsingen van jongeren met een kinderbeschermingsmaatregel in het buitenland

Vraag 1

Bent u bekend met het rapport ‘Intern onderzoek signalen buitenlandplaatsingen Samen Veilig Midden-Nederland’ van Maruda van 30 oktober 2026? 1)

Vraag 2

Hoe reflecteert u op het feit dat jarenlang jongeren geplaatst werden bij Huize Soria, terwijl de vereiste toestemming van de Spaanse Centrale Autoriteit ontbrak en Huize Soria niet beschikte over de vereiste vergunningen? 2)

Vraag 3

Hoeveel jongeren zijn in totaal door Samen Veilig Midden-Nederland (SVMN) en door andere gecertificeerde instellingen (GI's) bij Huize Soria geplaatst? Hoe lang verbleven zij daar gemiddeld en maximaal? Welke gemeenten waren verantwoordelijk?

Vraag 4

Welke signalen waren bekend bij de Inspectie Gezondheidszorg en Jeugd (IGJ) over Huize Soria en wat is daarmee gedaan? Hoe kan het dat jongeren jarenlang melding maakten van mishandeling en vrijheidsbeperkingen, zonder dat dit tot ingrijpen leidde?

Vraag 6

Hoe kan het dat een plaatsing die niet kon worden goedgekeurd jarenlang werd overwogen en uitgevoerd, zonder dat iemand in de keten dit tegenhield?

Vraag 7

Hoe verklaart u dat het besluit van andere organisaties om niet langer bij Huize Soria te plaatsen niet tot bredere actie leidde? Wie is verantwoordelijk voor het delen en opvolgen van signalen tussen GI's, gemeenten en toezichthouders en hoe wordt voorkomen dat deze opnieuw tussen wal en schip vallen?

Vraag 8

Hoe beoordeelt u de conclusie dat jongeren te maken kregen met vrijheidsbeperkende maatregelen zonder wettelijke grondslag? Hoe wordt gewaarborgd dat jongeren die in het buitenland worden geplaatst dezelfde rechtsbescherming hebben als jongeren in Nederland?

Vraag 9

Deelt u de mening dat een tekort aan passende jeugdhulp in Nederland geen rechtvaardiging mogen zijn voor het plaatsen van jongeren in onveilige en onrechtmatige situaties? Zo ja, welke concrete maatregelen gaat u nemen om dit tegen te gaan?

Vraag 10

Hoe wordt gecontroleerd op naleving van de verplichtingen uit onder andere artikel 4.1.1, 4.1.3 en 4.1.8 van de Jeugdwet bij een aanbieder zonder vergunning, die opereert in een land waar de IGJ geen bevoegdheden heeft?

Vraag 11

Beschikt de IGJ over het volledige onderzoeksrapport, inclusief de feitelijke bevindingen die in de openbare versie ontbreken? Bent u bereid dit rapport, zo nodig vertrouwelijk, met de Kamer te delen? En bent u bereid het verbeterplan van SVMN, inclusief het oordeel van de IGJ, aan de Kamer te sturen?

Vraag 12

Hoe reflecteert u op de kwaliteit van het opgeleverde rapport, mede gelet op het feit dat het toetsingskader vooral bestaat uit internationaal recht en het VNG-afsprakenkader en nauwelijks de Jeugdwet?

Vraag 13

Bent u alsnog bereid onafhankelijk onderzoek te laten doen naar het handelen van alle betrokken instanties en het toezicht op deze plaatsingen?

Vraag 14

Welke concrete maatregelen neemt u om te voorkomen dat jongeren opnieuw zonder de vereiste toestemming of zonder effectief toezicht in het buitenland worden geplaatst? Hoe worden de ervaringen van de betrokken jongeren en hun ouders hierbij meegenomen?

Vraag 15

Kunt u deze vragen voor het wetgevingsoverleg over het begrotingsonderdeel Jeugd beantwoorden?

1) Maruda, 30 oktober 2026, Intern onderzoek signalen buitenlandplaatsingen Samen Veilig Midden-Nederland, openbare versie (https://samen-veilig.nl/wp-content/uploads/2026/11/20261030-openbare-versie-rapport-intern-onderzoek-signalen-buitenlandplaatsingen-Samen-Veilig-Midden-Nederland-002.pdf)

2) Samen Veilig Midden-Nederland, 2 november 2026, “Samen Veilig Midden-Nederland trekt lessen uit onderzoek naar buitenlandplaatsingen” (https://samen-veilig.nl/nieuws/samen-veilig-midden-nederland-trekt-lessen-uit-onderzoek-naar-buitenlandplaatsingen/)